

JEFFREY ARCHER

Syntyperänsä vanki

Syntyperänsä vanki

Jeffrey Archer

Syntyperänsä vanki

SAGA Egmont

Syntyperänsä vanki

Suomentanut

Auli Hurme-Keränen

Englanninkielinen alkuteos

A Prisoner of Birth

Copyright © 2008, 2021 Jeffrey Archer ja SAGA Egmont

Kaikki oikeudet pidätetään

ISBN: 9788726966336

1. painos

Tämä kirja on suojattu tekijänoikeuslailla. Kopiointi muuhun kuin yksityiseen käyttöön sallittu ainoastaan Sagan ja kirjailijan luvalla.

Kiitokset

Haluan kiittää seuraavia henkilöitä tätä kirjaa varten saamistani arvokkaista neuvoista ja avusta:

Asianajaja Michael Beloff, Kevin Robinson, Simon Bainbridge, Rosie de Courcy, Mari Roberts, Alison Prince ja Billy Little

Johdanto

“Kyllä”, Beth sanoi.

Yrityksestään huolimatta hän ei oikein onnistunut näyttämään yllättyneeltä, sillä hän oli jo yläkouluaikoina päättänyt mennä vielä joskus naimisiin Dannyn kanssa. Hän kuitenkin ällistyi, kun Danny polvistui keskellä ravintolan ihmispaljoutta.

”Kyllä”, Beth toisti toivoen miehen nousevan, ennen kuin kaikki asiakkaat kääntyisivät tuijottamaan heitä kesken ruokailunsa. Turha toivo. Danny pysyi polvistuneena ja taikoi jostakin pikkuisen rasian ja avasi sen. Rasiasta paljastui yksinkertainen kultasormus, jossa komeili yksi ainoa timantti, paljon isompi kuin Beth oli odottanut – vaikka hänen veljensä olikin jo kertonut Dannyn käyttäneen kahden kuukauden palkkansa sormukseen.

Noustuaan vihdoin Danny yllätti Bethin jälleen. Hän alkoi heti näpytellä numeroa matkapuhelimeensa. Beth kyllä arvasi, kenelle mies soittaisi.

”Hän suostui!” Danny ilmoitti voitonriemuisesti. Beth hymyili tarkastellessaan timanttia lampun valossa. ”Liittyisitkö seuraan?” Danny lisäsi, ennen kuin Beth ehti estää. ”Mahtavaa, tavataan siinä

viinibaarissa lähellä Fulham Roadia – siinä, jossa käytiin viime vuonna Chelsea pelin jälkeen. Nähdään siellä.”

Beth ei vastustellut. Berniehän oli hänen oma veljensä ja Dannyn vanhin ystävä, ja Danny oli luultavasti jo pyytänyt Bernietä bestmanikseen.

Danny sulki puhelimensa ja pyysi laskua ohi kävelevältä tarjoilijalta. Hovimestari kiiruhti paikalle.

”Talo tarjoaa”, mies sanoi hymyillen lämpimästi.

Siitä oli tulossa yllätysten ilta.

Astuessaan Dunlop Armsiin Beth ja Danny näkivät Bernien istuvan nurkkapöydässä vieressään samppanjapullo ja kolme lasia.

”Loistava uutinen”, Bernie sanoi jo ennen kuin he ehtivät käydä istumaan.

”Kiitos, kamui”, Danny sanoi ja kätteli ystäväänsä.

”Soitin jo äidille ja isälle”, Bernie sanoi poksauttaessaan korkin ja täyttyessään kolme samppanjalasia. ”He eivät kuulostaneet kovin yllättyneiltä, mutta sehän olikin koko Bow’n huonoimmin säilytetty salaisuus.”

”Älä vain sano, että hekin tulevat tänne”, Beth sanoi.

”Eivät sentään”, Bernie sanoi kohottaen lasiaan, ”saatte tällä kertaa tyytyä vain minuun. Pitkää ikää ja cupin voitto West Hamille!”

”No, ainakin toinen niistä voi toteutua”, Danny sanoi.

”Sinä varmaan naisit West Hamin, jos voisit”, Beth hymyili veljelleen.

”Huonomminkin voisi käydä”, Bernie sanoi.

Danny nauroi. ”Mä olen naimisissa molempien kanssa koko loppuikäni.”

”Paitsi lauantai-iltapäivisin”, Bernie huomautti.

”Ja saatat joutua uhraamaan muutaman niistäkin, kun otat isän hommat vastuullesi”, Beth sanoi.

Danny rypisti otsaansa. Hän oli käynyt lounastunnillaan

tapaamassa Bethin isää ja pyytämässä tältä tyttären kättä – jotkin perinteet säilyivät sitkeästi East Endissä. Herra Wilson oli ollut innoissaan siitä, että saisi Dannyn vävypojakseen, mutta ilmoittanut muuttaneensa mieltään asiassa, jota Danny oli jo pitänyt sovittuna.

”Älä kuvittelekaan, että alan sanoa sinua pomoksi sitten, kun siirryt firmassa isäukon paikalle, Bernie sanoi katkaisten Dannyn ajatukset. Danny ei vastannut.

”Onko tuo se, joksi häntä luulen?” Beth kysyi.

Danny katsoi tarkemmin baaritiskin edessä seisovia neljää miestä.
”Siltä ainakin näyttää.”

”Näyttää keneltä?” Bernie kysyi.

”Siltä näyttelijältä, joka esittää tohtori Beresfordia
Lääkemääräyksiä-sarjassa.”

”Lawrence Davenport”, Beth kuiskasi.

”Minähän voisin mennä pyytämään häneltä nimikirjoitusta”,
Bernie sanoi.

”Ei missään tapauksessa”, Beth sanoi. ”Äiti ei kylläkään jätä yhtään jaksoa katsomatta.”

”Taidat sinäkin olla lääpälläsi häneen”, Bernie sanoi täyttäessään taas heidän lasinsa.

”Ei, en ole”, Beth sanoi vähän liian kovalla äänellä, joka sai baaritiskin luona seisovat miehet kääntymään. ”Sitä paitsi”, Beth lisäsi hymyillen kihlatulleen, ”Danny on paljon komeampi kuin Lawrence Davenport.”

”Älä unta näe”, Bernie sanoi. ”Vaikka Danny onkin vaihteeksi ajanut partansa ja pessyt hiuksensa, älä kuvittele hänen ottavan sitä tavaksi. Turha luulo. Koeta muistaa, että tuleva aviomiehesi tekee töitä East Endissä eikä Cityssä.”

”Dannystä voi tulla mitä vain, mitä hän ikinä tahtoo”, Beth sanoi ja tarttui Dannyn käteen.

”Esimerkiksi mitä, siskoseni? Pohatta vai runkkari?” Bernie sanoi kumauttaen Dannyä käsivarteen.

”Dannyllä on autokorjaamon suhteen suunnitelmia, jotka saavat sinut –”

”Shh”, Danny sanoi täyttäessään ystävänsä lasin.

”Parasta ollakin, koska vihille meno ei tule halvaksi”, Bernie sanoi.
”Missä te ensinnäkin aiotte asua?”

”Ihan kulman takana on myytävänä sopiva asunto pohjakerroksessa”, Danny sanoi.

”Mutta onko teillä tarpeeksi käteistä?” Bernie kysyi.
”Pohjakerrosasunnot eivät ole halpoja edes East Endissä.”

”Olemme säästäneet yhdessä riittävästi käsirahaan”, Beth sanoi, ”ja kun Danny siirtyy isän paikalle –”

”Otetaan sille”, Bernie sanoi, mutta huomasikin pullon olevan tyhjä. ”Parasta tilata toinen.”

”Ei”, Beth sanoi tiukasti. ”Minun täytyy olla ajoissa töissä huomisaamuna, vaikka teidän ei täytyisikään.”

”Helvettiin työt”, Bernie sanoi. ”Eihän pikkusiskoni mene kihloihin parhaan kaverini kanssa joka päivä. Toinen pullo!” hän huusi.

Tarjoilija hymyili ottaessaan toisen samppanjapullon jääkaapista tiskin alta. Yksi tiskin luona seisovista miehistä tutki etikettiä. ”Pol Rogeria”, hän sanoi ja lisäsi sitten kuuluvalla äänellä: ”Menee hukkaan tuossa porukassa.”

Bernie hyppäsi pystyyn, mutta Danny veti hänet saman tien takaisin istumaan.

”Anna olla”, Danny sanoi, ”ei noitten tähden kannata hiiltä.”

Tarjoilija tuli nopeasti heidän pöytänsä. ”Ei viitsit hikeentyä, pojat”, hän sanoi korkatessaan pullon. ”Yksi noista kavereista viettää syntymäpäiväänsä, ja he ovat suoraan sanoen juoneet vähän liikaa.”

Beth katseli miehiä tarkemmin sillä aikaa, kun tarjoilija täytti heidän lasinsa. Yksi miehistä tuijotti häntä. Mies iski silmää, avasi suunsa ja lipoi kielellä huuliaan. Beth kääntyi kiireesti pois päin ja huomasi helpotukseensa, että Danny ja Bernie juttelivat keskenään.

”Minne te menette häämatkalle?”

”St Tropez’hen”, Danny sanoi.

”Se maksaa maltaita.”

”Etkä sinä tule mukaan tällä kertaa”, Beth sanoi.

”Hutsu on aika mukiinmenevä, kunnes avaa suunsa”, sanoi ääni baaritiskiltä.

Bernie pomppasi taas pystyyn ja näki kahden miehistä tuijottavan häntä uhmakkaasti.

”He ovat humalassa”, Beth sanoi. ”Älä ole kuulevinasi.”

”No jaa, tiedä häntä”, toinen mies sanoi. ”Silloin tällöin on ihan hyväkin, jos hutsun suu on auki.”

Bernie tarttui tyhjään pulloon, ja Danny joutui pidättelemään häntä kaikin voimin.

”Lähdetään”, Beth sanoi päättäväisesti. ”En tahdo, että mokoma snobiporukka pilaa kihlajaiseni.”

Danny nousi heti, mutta Bernie vain istui hörppien samppanjaansa. ”Tule, Bernie, häivytään täältä, ennen kun tulee tehtyä jotain, mitä saa katua”, Danny sanoi. Bernie nousi vastahakoisesti ja seurasi ystäväänsä kääntämättä hetkeksikään katsettaan baaritiskillä notkuvasta nelikosta. Beth oli mielissään huomattessaan, että miehet olivat kääntäneet heille selkensä ja näyttivät syventyneen keskusteluun.

Yksi heistä kuitenkin käännähti samalla hetkellä, kun Danny aukaisi takaoven. ”Lähdössäkö sitä ollaan?” mies kysyi. Sitten hän otti lompakkonsa esiin ja lisäsi: ”Kun olet nainut tyttöä tarpeeksi, ystävilläni ja minulla on vielä sen verran, että se riittää jengipanoon.”

”Haista paska”, Bernie sanoi.

”Mitä jos menisimme ulos selvittämään välit?”

”Kaikin mokomin, mulkero”, Bernie sanoi Dannyn työntäessä hänet ovesta kujalle, ennen kuin hän ehti sanoa enempää. Beth pauskasi oven kiinni heidän perässään ja lähti kävelemään pitkin kujaa. Danny tarttui Bernietä kyynärpäästä, mutta he ehtivät astua

vasta pari askelta, ennen kuin tämä ravisti käden pois. ”Mennään takaisin ja tehdään heistä selvää.”

”Ei tänä iltana”, Danny sanoi irrottamatta otettaan Bernien käsivarresta ja talutti ystäväänsä eteenpäin kujalla.

Tullessaan pääkadulle Beth näki Bernien mulkeroksi nimittämän miehen seisovan siellä käsi selän takana. Mies virnuili hänelle ja alkoi taas nuolla huuliaan samaan aikaan, kun hänen ystävänsä syöksyi hengästyneenä kulman takaa. Beth kääntyi katsomaan veljeään, joka seisoi tiukasti paikallaan jalat harallaan. Bernie hymyili.

”Mennään takaisin sisään”, Beth huusi Dannylle, mutta huomasikin kahden muun baaritiskillä olleen miehen seisovan ovella tien tukkeena.

”Painukoot helvettiin”, Bernie sanoi. ”On aika antaa opetus noille paskiaisille.”

”Ei, ei”, Beth aneli yhden miehistä rynnätessä kujalla heitä kohti.

”Hoida sinä tuo mulkero”, Bernie sanoi, ”niin minä hoitelen toiset.”

Beth katseli kauhuissaan, kun ”mulkero” iski Dannyä leukapieleen niin, että tämä horjahti taaksepäin. Danny tointui ajoissa ehtiäkseen torjua seuraavan iskun, väisti ja täräytti vastaiskun, joka yllätti mulkeron. Mies putosi polvilleen, mutta nousi nopeasti ja huitaisi Dannyä uudestaan.

Koska takaovella seisovat kaksi miestä eivät näyttäneet haluavan mukaan tappeluun, Beth otaksui sen loppuvan melko nopeasti. Hän ei voinut kuin katsella, kun hänen veljensä tähtäsi toiseen mieheen kohokoukun, joka oli viedä tältä tajun. Odottaessaan miehen nousevan Bernie huusi Bethille: ”Hanki meille taksi! Tämä ei kestä kauan, ja sitten on otettava hatkat.”

Beth kääntyi katsomaan Dannyä varmistaakseen, että tämä oli pääsemässä niskan päälle. Mulkero makasi raajat levällään maassa, ja hänen päällään istuva Danny oli selvästi voitolla. Beth vilkaisi vielä viimeisen kerran kumpaaakin, ennen kuin totteli vastahakoisesti

veljeään. Hän juoksi eteenpäin kujalla ja pääkadulle tultuaan alkoi etsiä taksia. Vain parin minuutin odotuksen jälkeen hän huomasi tutun, keltaisen VAPAA-kilven.

Bethin pysäyttäessä taksin hänen ohitseen hoippui Bernien peittoama mies, joka katosi illan pimeyteen.

”Minne ajetaan?” taksikuski kysyi.

”Bacon Roadille, Bowiin”, Beth sanoi. ”Kaksi ystävääni tulee hetken kuluttua mukaan”, hän lisäsi avatessaan auton takaoven.

Kuljettaja vilkaisi Bethin taakse kujalle. ”Ei tässä taksia taideta tarvita, tyttö hyvä”, mies sanoi. ”Jos he olisivat minun ystäviäni, soittaisin paikalle ambulanssin.”

Ensimmäinen kirja

Oikeudenkäynti

Kun Danny Cartwright päättää kosia rakastaan Beth Wilsonia, hän ei vielä arvaa miten peruuttamattomasti ilta tulee muuttamaan hänen elämäänsä. Illanvietto, jossa on tarkoitus juhlistaa kihlautumista, saa karmivan päätöksen. Dannyn paras ystävä kuolee – ja yläluokkainen miesjoukko syyttää Dannya ystävän murhasta. Pian Danny istuu syyttömänä pahamaineisessa Belmarshin vankilassa suorittamassa kahdenkymmenen kahden vuoden tuomiota. Onko Dannylla mahdollisuutta tuoda totuutta esiin? Saako hän vielä jonain päivänä kostonsa?

“Syntyperänsä vanki” on Jeffrey Archerin hyytävä romaani vuodelta 2008.

Jeffrey Archer (s.1940) on englantilainen kirjailija ja poliitikko. Hänet tunnetaan erityisesti “Clifton-kronikka” -kirjasarjasta, johon kuuluu seitsemän osaa. Archer on julkaissut kymmenittäin romaaneja sekä novellikokoelmia. Hän julkaisi esikoisteoksensa “Miljoonan dollarin petos” vuonna 1976.